SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
SWEDISH WEEKLY
P. M. DAHL, Managing Editor.

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd., a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.
TELEPHONE: 29 011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.50
1 månader i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.50
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationspenningar kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant som önskar sin adress ändrad, emedan det insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGARAN.

Efterfrågningar, 3 gånger	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för enkannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 26 April 1928.

FLYGNINGEN ANNO 1560.

I det ryska statsarkivet finns en intressant berättelse om en man, som redan 1560 prövade på att flyga, ett försök, som, fastän det lyckades, likväl medförde döden.

Mannen hette Nikichka. Han hade fastspänt ett par vingar vid sina skuldror och var dessutom försedd med något i räddningsväg som skulle föreställa en fallskärm. I denna mundering kastade han sig från det högsta kyrktornet i Moskwa och landade fullkomligt oskadd på platsen under kyrkan, där en mängd människor voro församlade samt hälsade honom med stormande bifall.

Bland åskådarna befann sig också Ivan den förskräcklige och han blev rasande över den lyckade flygningen. Han kallade till sig mannen och sade:

— Denne man är en trollkarl och hans uppfinning är djävulens påhitt, människor äro ej fåglar och vingar få de ej bära.

Därefter gav han order om att den stackars mannen skulle halshuggas, och Nikichka fick alltså böta med livet för att han kommit några århundraden för tidigt till världen.

DEN SPRINGANDE PUNKTEN.

GILBERT Murray, som var brittisk delegerad i Genéve vid Mac Donalds sida hösten 1924 skriver i Manchester Guardian:

"Oppositionen i Amerika mot Nationernas förbund har för vana att framställa detta såsom ett förbund för krigets organisation; och jag är fruktansvärt rädd för att det sätt varpå Amerikas senaste förslag mottagits både i Frankrike och i England kommer att framstå såsom en bekräftelse på den uppfattningens riktighet".

Murray karaktäriserar skillnaden mellan det amerikanska förslaget och den europeiska pakten på följande sätt:

"Nationernas förbunds medlemmar äro förpliktade att icke bekriga varandra utan att pröva alla tänkbara medel till fredlig lösning, medan den amerikanska pakten skulle binda nationerna att överhuvudtaget icke bekriga varandra".

Enligt Murray står det amerikanska förslaget icke i motsägelse till pakten, framhåller signaturen B. D. i Göteborgstidningen Ny Tid. Det innebär i stället en utvidgning av denna, framhåller skribenten och i fortsättningen läsa vi bland annat följande, vilket bör vara av intresse även för oss här i Canada:

"Är det riktigt? Knappast. Det finns i varje fall en motsättning mellan det amerikanska förslaget och Genévepakten. Till den senare är fogad en *strafflag*; till den förra icke. Det är just denna strafflag, som är det typiska för Genévepakten och som skiljer den icke endast från det amerikanska förslaget utan även från det sovjetryska förslaget till allmän nedrustning. Ryssland och Amerika intaga härvidlag identiskt samma hållning. Griper ett land till svärd i trots av sin högtidligt avgivna förpliktelse att icke göra det, då är pakten bruten och varje nation återtar sin handlingsfrihet. På förhand uppgjorda paragrafer kunna icke reglera nationernas handlingssätt i sådant ögonblick. Genévepakten däremot *lagstiftar* för denna eventualitet och nödgas därmed lagstifta om kriget överhuvudtaget.

Ryssar och amerikaner mena, att denna lagstiftning om kriget är artificiell men icke desto mindre har ett bestämt syfte: att snärja in hela den västeuropeiska kontinenten i den franko-brittiska imperialismen. Detta behöver ingalunda innebära, att ett krig är under förberedande; det innebär endast att Europas olika stater mista sitt oberoende och i egenskap av "medlemmar i Nationernas förbund" helt enkelt förvandlas till instrument i den europeiska imperialismens tjänst; från amerikansk horisont ter det sig som om England byggde ut sitt Imperium med en slags förhall, som det kallar Nationernas förbund.

Man kan invända, att Förenta Staterna med sin panamerikanska union, vars kongress ackompanjeras av små väpnade interventioner här och var, fullföljer alldeles samma politik på sin kontinent eller sina kontinenter, som de europeiska anglosaxarna hemma hos sig. Att den statskonst, som på sitt samvete har Cuba och Panama och Mexico och Nicaragua och åtskilligt därutöver, icke passar att lära folken moral. Den invändningen går tyvärr vid sidan av ämnet. Frågan är: böra andra länder deltaga i denna lagstiftning om kriget, varigenom man oundvikligen drages in i de europeiska stormakternas alla konflikters — *konsekvenser*. På konflikterna själva och deras utveckling ha vi så gott som intet inflytande. Stormaktskonklaven beslutar intill den stund Europas småstater inkallas och få besked om vilka ärenden de ha att uträtta.

LINDBERGH GÖR PROPAGANDA I KONGRESSEN.

CHARLES Lindbergh, som de senaste dagarna företagit uppstigningar med medlemmar av kongressen och deras familjer, framhölls nyligen av den norsk-amerikanske farmarepresentanten Kvale såsom ett exempel på värdet av immigration från de nordliga europeiska länderna.

HALVMÅNEN STIGER.

ORIENTEN för eller mot det brittiska Imperiet, är frågan för dagen inom högpolitiska kretsar. Afghanistans härskares Europa-besök bidrager i stor grad till att ställe frågan inför sin lösning, varom kanske bäst det mottagande vittnar, som kung Amanullah överallt rönt.

Den arabiska konflikten i samband med missnöjet i Egypten har också en hel del att göra med Orientens ställningstagande.

Om Ibn Saud—verkligen ämnar föra det heliga kriget mot engelsmännen, eller om han ännu en gång betänker sig och föredrager kontanter till förberedande av ett senare fälttåg, är ännu ovisst. Ty från att undertvinga primitiva ökenstammar och till ett krig mot stormakter är det likväl ett språng, som man måste ha en djärv fantasi för att våga taga. Med en bråkdel av sina krafter kan England ännu hålla honom i schack.

Ibn Sauds samling av de arabiska stammarna och hans tydligt uttalade vilja till att härska och hävda sitt lands oavhängighet, är emellertid ett tidens tecken, och ett led i den stora muhammedanska resning, som förseggår för närvarande.

I Afghanistan arbetar konung Amanullah för att modernisera sitt land ekonomiskt och militärt, och sakkunniga förklara, att man redan kan peka på stora resultat.

I Persien grep Riza Khan, en uppkomling, för några år sedan regeringstyglarna och senare spiran, och med hård hand är han nu i färd med att ruska upp de veka perserna, så att Västerns tempo kan gripa dem. Uppgiften är svår, men Persiens styrka och vilja till nationell oavhängighet har bevisligen vuxit under de senaste åren.

I resterna av det gamla Turkiet har Kemal Pascha skapat en fullt modern militärstat, där diktatorns vilja är lag. Och ingen tvivlar på att det nya, så starkt beskurna Turkiet militärt är starkare och politiskt mera oavhängigt än det gamla korrumperade Turkiet, som gick i stormakternas ledband och med rätta kallades "den sjuke mannen".

Arabien har till största delen blivit samlat av den myndige Ibn Saud, som kört de engelska vasallfurstarna i Mecka på porten och inte tål främmande inblandning i sitt områdes styrelse. Och även om ökenfursten även denna gång betänker sig och håller sig i skinnet, så är det givet, att han längtar efter den dag, då han blir mäktig och rik nog att, trogen mot profetens lag, kunna föra det heliga kriget mot de främmande.

I Afrika gå starka nationalistiska eller religiösa strömningar av antieuropeisk karaktär genom massorna. Och även om de afrikanska muhammedanerne stå splittrade och svaga under olika stormakter, så är det endast en tidsfråga, när oroligheter, liknande Abd el Krims bryta ut.

Kort sagt: det är en stark rörelse i den muhammedanska världen för närvarande, och den har i Arabien och Afghanistan fått en fast form och en ledning som betyder något.

Helt visst äro de olika länderna icke enisa i religiösa frågor. Ibn Saud är en religiös fanatiker av Wahabiternas sekt. Kemal Pascha är en modern rationalist, fientlig mot all religion, perserna tillhöra en särskild sekt, som inte kan enas med andra muhammedaner, och afghanerna äro ortodoxa, dock med tillsats av lokala egendomligheter. Men muhammedaner äro de olika befolkningarna likväl, känna sig som ett samhälle gentemot europeer och kristna, och glädja sig över framgången på europeernas bekostnad.

Amanullah, Riza Khan, Kemal Pascha och Ibn Saud betvda, att halvmånen åter stiger på himlen och får en ny och starkare glans. Och det är inte bara i det inre Arabien, den hälsas med sång. Även i Moskwa stämmer man instrumenten festligt för att hälsa Muhammeds tvehornade symbol och proklamera alliansen mellan Moskwas stjärna och Orientens halvmåne.

Smekmånad heter på engelska "honeymon" (honungsmånad). Bland de gamla germanerna rådde nämligen det bruket, att den nyfte mannen drack av honung berett mjöd tretio hela dagar efter äktenskapets ingående.

* * *

Ringar, prydda med brutna Amorbågar, ha på sista tiden blivit mycket populära bland Amerikas fränskilda fruar. De bäras på vänstra handens lillfinger, och varje av skilsmässa telebreras med en liten juvel på ringen!

* * *

I Klippiga bergen lär nyligen en flygarexpediton ha upptäckt några förut okända sjöar och floder. På sju timmar gjorde upptäckarna en kartlägning, som skulle tagit en tid av minst två månader för fotgängare.

* * *

Myrorna lära vara goda väderleksspåmän, när det gäller att fundera ut hur den stundande vintern kommer att bli. Äro de nämligen på sommaren mer än vanligt ivrigt sysselsatta med att utvidga och förstärka myrstaden, kan man vara säker på, att det blir en tidig och sträng vinter.

* * *

Att överräcka en ros utan ty åtföljande blad, är detsamma som att dödligt förolämpa den tyska dam, som blir föremål för denna uppmärksamhet från en mans sida. Så har det varit i urminnes tider, och förklaringen på, att en dylik gåva uppfattas på så sätt, försvinner också i historiens gråa dunkel.

P. M. DAHLS 20-åriga tidningsmannabana.

FÖR att under 20 år kunna sitta till roders på en mången gång skraltig tidningsskuta och dag ut och dag in behöva utsätta sig för klander och kritik, för beröm och smicker fordras stålnerver. I det förra fallet främst för att icke giva upp i ett anfall av besvikelse och grämelse över att de försök och det arbete, som en tidningsman här i landet måste nedlägga även i angelägenheter som minst av allt hava med en tidning att göra och vilka sällan uppskattas, och i det andra fallet därför att man kanske mången gång, fast detta blir naturligtvis mera tunnsått och hör till ovanligheterna, tror sig vara något så övernaturligt stort att man icke vet på vilket ben man skall stå.

Men att under tjugo år kunna behålla jämvikten, mötta både följderna av det ena och det andra, det är något som icke var man kan gå i land med. P. M. Dahl, vars namn numera är känt i så gott som varje skandinaviskt hem i västra Canada, har lyckats sätta sig över kritiken och i stället anse den som en god skola av vilken man ständigt lär sig något och utan vilken en mans liv i främsta rummet skulle bli en menlös vandring mot framgång eller undergång. Kritiken är i en människas liv på långt när icke så farlig som berömmet. Berömmet förmår i många fall att invagga en man i säkerhet, förmår giva honom den föreställningen att han är oöverträffad och börjar en man tro så, ja då har han redan börjat beträda utförsbacken.

Att skriva en historik över P. M. Dahls arbete i den skandinaviska pressens tjänst i Canada intill denna dag går ej. Han har allt för mycket kvar att utföra ännu för att man skall kunna värdesätta hans insats i vårt skandinaviska liv i Canada. Han har ännu också många och stora planer i sikte, vilka, en gång rätt realiserade komma att fullkomna hans arbete i en sådan utsträckning att hans livsverk först då kan rätt och opartiskt uppskattas av allmänheten. Till dess dessa planer blivit realiserade och intill dess han uppnått sina mål här i livet blir det endast hans närmaste vänners förmån att kunna få uppskatta vad Peter Martin Dahl uträttat, uträttar och kommer att uträtta inom sitt speciella arbetsfält.

När man samlas för att hylla en pioniär inom ett visst verksamhetsfält, sker detta i främsta rummet endast därför att man är honom tack skyldig för en eller annan handling han lyckats utföra i något visst partis eller förenings intresse. Men när representanter för Skandinavism samlas tillsammans med representanter för vårt nya fosterland och de nationer vilka uppbyggt det Canada vi i dag med stolthet och beundran blicka upp till, då förstår man att det är något mera osedvanligt i både handel och vandel som förmått de mest olikartade personer att ena sig i en varm hyllningsgärd.

Vid den festlighet, som sistlidne lördag gick av stapeln på Royal Alexandra Hotel i Winnipeg till ära för vår tidningschef funnos de mest olikartade personer samlade och alla syntes vara av den uppfattningen att man ej endast hade rätt att bedöma P. M. Dahls insats i Canadas utvecklingshistoria ur rent skandinaviska intressen utan främst av allt som förkämpen för sann fosterlandskärlek till sitt nya land. Därför fann man också svenskar, norrmän, isländare, danskar, skottar, engelsmän, fransmän och tyskar bland gästernas skara. Men det märkligaste av allt i denna sammansättning av olikheter ur nationell synpunkt var att den samling som hyllade festföremålet var så olikartad till uppfattning och samhällsställning, om man kan väga använda denna bemärkning i ett demokratiskt land.

Men detta tjänar främst att bevisa sanningen av att P. M. Dahl förskaffat sig lika goda och uppriktiga personliga vänner inom "fiendeläger" som bland sina meningsfrändar och detta i sin tur bevisar mer än något annat att en personlighet, som festföremålets, skapat aktning och anseende för sitt namn och sin person inom alla delar av canadensiskt samhällsliv. Okuvlig har han sökt genomdriva sin vilja, därför hade han fiender förr; frimodig har han vandrat genom livet, därför har han fiender nu; oberoende har han ställt sig i kampen för sina ideal, därför har han skapat sig vänner och beundrare bland sina forna fiender.

Det största en man kan göra att följa sina ideal, följa det han anser vara det sannaste och rättaste för sitt land. Att ej giva vika för kritik och att ej ge tappt därför att allt synes vända sig mot honom bevisar dädkraft och energi, utan vilka egenskaper ingen kan räkna med att skapa sig ett namn i ett samhälle. Men genom att handla med det för ögonen, som enligt ens egen överbevisning är det rättaste och bästa icke bara, eller kanske minst av allt, för sig själv, skapar man omkring sig en liten klick med vänner, vilka göra sitt yttersta för förkämpen, man skapar även omkring sig en stor skara anhängare, vilka gärna skulle vilja stödja tanken, men som vackla på grund av rädsla för folkopinionen, och så till sist skapar man omkring sig en mycket större skara fiender, vilka se fördelarna i det, som föreligger initiativtagaren, men ej vilja hjälpa honom därför att de ej hava någon direkt vinst av en uppoffring och ej heller kunna tåla att en av deras egna när längre än de själva förmått. Men denna skara förminskas för det mesta mycket fort, den kommer till insikt om att denne man bör stödias just därför att han visat sig orädd för kritiken och ej svikit sina ideal.

Denna levnadsutveckling har P. M. Dahl kanske mer än någon annan gått igenom och det är denna utveckling som luttrat honom, som stärkt honom i hans självtillit och som inspirerat honom till fortsatt kamp.

Men det fordras icke bara denna självtillit för att under tvenne årtionden föra fram sina ideal, det fordras även vänner, vilka, övertygade om förmågan hos ledaren, stödja honom intensivt i hans arbete. Och sådana vänner har P. M. Dahl under sin tidningsmannabana icke behövt sakna. De hava kanske hållit sig i skymundan, men dock alltid varit beredvilliga att stödja och hjälpa, att uppmuntra och inspirera när så varit av behovet påkallat. Dessa hans vänner under gångna år äro nu de första att sluta sig upp omkring honom och framdeles bevisa honom att vänskapen ligger djupare än höstens fåror på en förr så rosig kind. Dessa vänner hava också all anledning att känna sig stolta över det stöd de givit P. M. Dahl och den hyllning, som i dagarna bevisats deras vän går även fram till dem, vilka under svåra år kämpat tillsammans med honom, kanske lidit umbäranden för denna sin tro, men nu med stolthet kunna blicka på sin del i den framgång, som blivit förunnad den man de haft full tillit till.

För oss skandinaver har P. M. Dahl betytt mer än vad vi kanske i detta ögonblick förmå uppskatta. När vi som nykommare anlänt till Canada och ej varit språket vuxet, ej förstått att tala med våra nya landsmän och kanske i många fall varit helt avskiljda från vad som sker omkring oss därför att vi ej kunnat läsa om detta i de tidningar som äro avfattade på vårt nya språk, ha vi haft förmånen att i en tidning, som städse burit en hälsning från vår hemtrakt kunna studera oss till detta lands möjligheter och förutsättningar. Vi hava därigenom kunnat följa med händelserna utan att behöva gå och fråga än den ene och än den andre, och vi hava till slut genom denna tidning beretts för att bliva vad det är allas vår skyldighet att bliva: goda canadensare.

Därför kunna vi alla, som åtnjutit denna fördel förena oss i de välgångsönskningar, som för kommande dagar riktades till P. M. Dahl på hans 20-årsjubileum som tidningsman och önska honom icke blott framgång under de år som komma, utan främst av allt att de mål han uppsatt må kunna nås på hans levnads höst så att han en dag när han med stolthet kan blicka tillbaka på sitt levnadsverk, kan känna sig nöjd med sitt arbete och tillsammans med dem, vilka i honom främst finna vännen och kamraten, njuta av det som förunnats honom att utföra, ett pioniärarbete bland sina landsmän vilket ovillkorligen måste bära rik och god frukt under år som komma för generationer vilka en dag komma att vandra i våra fotspår. När han kan göra så, kunna vi andra, som haft förmånen att stödja honom i detta livsverk också känna oss nöjda med det arbete vi i gemenskap med honom lyckats utföra för ett gemensamt intresse, för vårt nya fosterlands bästa.

ETT TACK.

För alla de bevis på sympati och minnesgodhet samt vänskap, vilka från när och fjärran strömmade mig tillmötes med anledning av mitt 20-årsjubileum som tidningsman i Canada, beder jag härmed få frambära mitt uppriktiga tack. Dessa bevis på uppriktig tillgivenhet komma att i fortsättningen liksom hittills sporra mig att utföra mitt arbete på bästa sätt inom det verksamhetsfält jag har glädjen betjäna våra skandinaviska folk.

Winnipeg i April 1928.
P. M. DAHL.

Uppifrån och nedifrån.

Vid Skandinaviska Centralkommitténs vårfest i förra veckan begärde den norske pastorn P. C. Haaland att få hålla ett litet tal, vilket tyvärr beviljades. Han började så tala om en tusenhövdad skara med grodor, vilken tillslut inskränkte sig till tvenne grodor. Vad meningen var med hela talet var ganska svårt att förstå, men Ceres undrar nästan om det inte bara var en groda pastorn talade om — och att denna groda var — ja, det överlåtes åt andra att fundera ut. Nästa gång vi få höra pastorn tala på någon skandinavisk fest skola vi betacka oss för grodorna.

* * *

Hur skulle det vara om en ung norsk och en nästan lika ung dansk tidningsman ville förlägga sina nattliga visiter till andra lokaler än S. C. T:s redaktion? Vi stänga nämligen "serveringen" här klockan 5.

* * *

Från Ottawa meddelades i förra veckan att Canada bidragit till Nationernas Förbund med $1,161,000 av vilka $181,000 använts under senast tilländalupna fiskalår. Vem var det som talade om att fredens ängel var billig att underhålla?

* * *

Sverige får ej vara med vid Olympiska spelen i fotboll, profeterar Anton Johansson, som av Idrottsbladet blivit degraderad till fotbollskorporal i stället för fotbollsgeneral. Allmän upphetsning råder, synnerligast som Sverige år 1924 råkade hemföra tredje priset. Hr korpral Johansson tyckte väl det var för litet. Men var säker på att svenska folket icke tycker detsamma.

* * *

På tal om mr. P. M. Dahls 20-årsjubileum så får kanske Ceres äran servera följande lilla spritt "nya" historia om Jubilaren.

Charley Erickson, som ju brukar ha namn om sig att vara vitsig, kom en dag in på tidningen med sin finurliga min och skulle sätta höga chefen på det "hala".

— Kan mester Dahl säga mig, frågade Charley, varför jag som spårvagnsförare så ofta måste "stampa på klockan"?

— Kan väl de', sa' P. M., det är väl därför att Ditt kall är ringa!"

* * *

En holländare har i dagarna gett sig ut på en långfärd i en mycket enkel farkost. Han startade i Rotterdam och angjorde London för att få lite mer reklam och sedan gav han sig i väg med New York som närmaste mål. Denne däraktiga vagling är 70 år gammal och kommer väl aldrig att bli förnuftig och stadgad.

* * *

Efterlysas: Svenkhetsintresserade personer efterlysas för byggandet av ett svenskt föreingshus i Winnipeg.

Ja, vi ses igen.
CERES.

Motorister — var på Eder vakt.

Efter den första maj 1928 måste alla bilar i Saskatchewan vara försedda med stopplyse.

Den nya lagen fordrar, att varje förare av motordrivet fordon stannar vid varje rak vägkorsning, där en signalman, automatisk signal eller andra säkerhetsanordningar visa tecken till annalkande tåg, samt andra raka vägkorsningar där det finnes uppsatta stoppsignaler, vare sig tåg är annalkande eller ej, även vid alla andra ställen, som föra stoppsignaler.

I samband med föregående måste alla motordrivna passagerarefordon, förande passagerare stanna vid alla järnvägskorsningar.

Observera detta och minska antalet dödsfall genom biloloyckor vid raka vägkorsningar.

DEPARTMENT OF THE PROVINCIAL SECRETARY
REGINA, — SASK.

HON. S. J. LATTA, Provincial Secretary.
J. W. McLEOD, Deputy Provincial Secretary.

Kyrkonotiser från landsorten.

Strasbourg, Sask. Söndagen den 29 april, den sista söndagen i månaden, hålles kl. 11 f. m. engelsk luthersk gudstjänst i Mount Hill skolhus. Kl. 3 e. m. hålles i samma lokal barngudstjänst och kl. 3,30 svensk gudstjänst, då svenska psalmboken användas. Om så önskas, hålles kl. 8 på kvällen ungdomsgudstjänst i samma eller annan lokal. På förmiddagen lämnas vidare underrättelse om mötet på eftermiddagen och kvällen.

N. J. Lundahl.

* * *

Round Lake, Sask. Kvinnoföreningen i Dubues lutherska församling mötte hos familjen Geo. Lundgren nära Round Lake i torsdags förra veckan. Inalles 30 personer voro närvarande. Efter en gemensam sång sjöng en tillfällig kör ett par tre vackra sånger. Därefter framburos tvenne barn till dopet: en dotter till värdfolket, vilken erhöll namnet Ruth Eleonora, och en till familjen Ernst Anderson, som fick namnet Agnes Vivian. Vid mötet upptogs efter kaffet en större kollekt till förmån för föreningen, som visade nyvaknat intresse för sin verksamhet. I söndags var gudstjänsten i Round Lake skolhus talrikt besökt och en stunds söndagsskola hölls.

N. J. Lundahl.

* * *

Kenora, Ont. Nästa söndag, 3:dje söndagen efter påsk, söndagsskola 9,45 f. m., högmässa kl. 11 f. m., predikan i Norman kapell kl. 2 e. m. och aftonsång i Bethesda-kyrkan kl. 7,30 e. m. Tosdagen den 26 möter Kvinnornas syförening hos mrs. S. P. Olson kl. 2,30 e. m. Dorcas-föreningen möter hos mrs. A. Froberg samma dag kl. 8 e. m. Presenter till föreningens auktion mottagas tacksamt. Fredagen den 27 april håller Kvinnornas syförening sin auktion i Temperence-Hallen. Kaffe och the serveras. Alla intresserade äro hjärtligt inbjudna! Dr. Fred Wyman från Minneapolis predikade förra söndagen för oss om vår mission i hednavärlden. Vid alla gudstjänsterna voro mycket folk närvarande och hörde med intresse på denne för missionens stora sak varmt hängivne man. Vi äro alla honom tack skyldiga.

Församlingen offrade $62:05 till missionen. Må Herren välsigna sitt verk, både här hemma och ute på de vida hednafälten!

C. Wrick.

* * *

Calgary, Alta. Missionskyrkan 5 Ave och 5 St. W. Missionär Enoch Gillströms bostad 307—5 St. W. Telefon M 5371.

Våra möten bliva följande: Onsdagen den 25 april kl. 8 e. m. bibelstudium och bönemöte hos J. Johnsons adress 707—15 Ave. W. Söndagen den 29 predikan kl. 11 f. m., bibelklass och söndagsskola kl. 12,15 middag, aftonmöte kl. 7,30. Onsdagen den 2 maj bibelstudium och bönemöte kl. 8 e. m. Torsdagen den 3 håller syföreningen sitt arbetsmöte kl. 2,30 e. m. Fru Gillström inbjuder. Vi vilja ock redan nu nämna, att vi komma att fira mors dag efter ett omväxlande program, och till slut samlas vi i festsalen omkring kaffeborden. Vi inbjuda en och var till ett benäget deltagande i dessa våra möten. Kom och känn dig hemma ibland oss.

Smått och gott från Wadena.

Från S. C. T:s korrespondent.

Påskdagen avhölls hos Erik Byman Forum Klubbens månadsmöte. Som vägarna äro hade blivit i brukbart skick för automobiler, så att även långväga medlemmar kunde bevista mötet, var även detta talrikt besökt.

Det första å programmet efter det att en sång gemensamt sjungits och välkomsthälsningen av ordföranden Lundén uttalats, var en diskussion m. m.

Som liggande närmast tillhands var då frågan angående Midsommartinget vid Fishing Lake instundande sommar. Ordföranden J. W. Lundén gav mötets medlemmar en del upplysningar angående förarbetena till detta samt vilka riktlinjer den därtill utsedda kommittén kommer att följa.

En vid föregående möte upptagen fråga av sekreteraren angående huruvidda en avdelning av Vasa orden hade några utsikter att få någon tillslutning i vårt distrikt upptogs ånyo till behandling. Upplysningar hade tillsänts från Vasa ordens distriktsloge, Central Canada 16:s kontor i Winnipeg angående stadgar, program, årsavgift m. m. Sedan dessa hade av sekreteraren delgivits mötets medlemmar vidtoga diskussion i saken. Mötet beslöt enhälligt att namnlistan skulle av sekreteraren behållas och de vilka ämnade anmäla sig till medlemmar i en Vasa loge skulle hänvända sig till honom. Sedan en diskussion i Hudson Bay-frågan förekommit med dess olika poänger för och emot antagandet att järnvägen någonsin kommer att med full kraft kunna avleverera prärieprovinsernas vete vid Hudson Bay, ansågs denna diskussion utgöra ett svar å frågan.

Ordföranden J. W. Lundén höll därpå ett anförande angående fördelarna av att tillhöra den nu som tillsynes till allmän belåtenhet fungerande äggpoolen samt gav en del upplysningar angående gradsättning och inpackning av ägg före avsändning till äggpoolens emottagnings- och upplagringsplatser.

Sedan mr. Nils Anderson delgivit medlemmarna en del upplysningar från vetepoolens distriktsavdelnings möte i Wadena vidtog åter en ny diskussion, vilken avslöts när värdfolket upplyste om att luchen var färdig.

Påskdagen till ära serverades därpå en god, välsmakande och riktigt tilltagen "Ansjovis och äggsexa" med tilltugg jämte kaffe, vilket allt länder värdfolket samt de medverkande damerna till heder.

Den därpå upptagna kollekten jämte en å mötet förut upptagen, för en i distriktet boende behövande landsman med familj överlämnades för att tillställas denne.

Sedan Forum Klubbens medlemmar av mrs. P. Erikson inbjudits att avhålla nästa möte, den 13 maj, i hennes hem samt en gemensam sång sjungits avslöts mötet, och var och en for hem till sitt.

Å Wadena Forum Klubbs vägnar.

John Ostlund.

Här är ett tillfälle som Ni aldrig har haft att köpa en klocka som giver den bästa tillfredsställelse som tidhållare.

Den har ett starkt verk. TVÅ ÅRS GARANTI. Boetten är utförd i enklu vackra utsirningar. Om Ni lovar att visa den för Edra vänner skola vi give eder 8 nyttiga saker alldeles gratis tillsammans med klockan. 1) guldförgylld armkedja 2) pennknif 3) självtyllande Fountainpenna 4) förgylld armband 5) förgyllda manschettknappar 6) ett par kragknappar 7) en rakstrigel 8) en självstrigelande rakbyxel. Att taka sig med den käne som att torka sinkettet med samme. Ju styvare skägg desto bättre arbetar den. Försök den och Ni vill ej skiljas från den för $10.

Klockan och 8 nyttiga saker för endast $3.95. Värde dubbelt. Sänd inga pengar blott 4 cent till porto resten när Ni fått de nio sakerna. Detta erbjudande varar endast en kort tid, beställ därför i dag.

OSKINS MANUFACTURING CO.,
1201 Langlois, Dept. 59,
Windsor, Ontario.